

het paradijs is een mindset

het paradijs is enkel en alleen een mindset, niets meer of niets minder

om het met de woorden van einstein te zeggen : er zijn twee manieren om naar de wereld te kijken; de eerste alsof alles een mirakel is, de tweede alsof niks een mirakel is

onze mindset is variabel, en gelukkig maar

stel je voor, dat we ons ganse leven dezelfde mindset zouden hebben ... geen leuke gedachte

onze mindset wordt ontelbare keren veranderd gedurende ons leven en wat meer is : we kunnen deze zélf veranderen, het is niet zo, dat deze variaties in ons geprogrammeerd zijn

alhoewel ...

onze incarnatie is een zegen en tegelijk een vloek

het is een zegen, aangezien de vier dimensies ons toelaten om het paradijs in geuren en kleuren, geluiden, smaken, aanrakingen, ... te ervaren

langs de andere kant is het ook een vloek, aangezien het omhulsel eerst en vooral wenst te overleven

dit overlevingsinstinct, samen met onze maatschappelijke conditionering, zorgt ervoor dat er onze *paradijsmindset* door ruis wordt verstoord, de bewuste *sluier* waar boeddha het altijd over heeft

uiteraard zijn er al de al dan niet grote trauma's, dat een foetus in de moederschoot kan ondergaan (denk maar aan een ongewenst kind of een gestresseerde moeder) maar op zich kunnen we stellen dat we in sé worden we grotendeels met deze *paradijsmindset* geboren denken we maar aan de grote, verwonderende blik van een pasgeboren kind

rijzen dan twee vragen

waarom worden we als het ware "gestraft" door deze sluier over onze *paradijsmindset*?

dan komen we terug naar de dualiteit van de incarnatie, die zowel zegen als vloek is, de appel van goed en kwaad

vandaar dat ik het woord "potentieel" verkies boven het woord "vloek", aangezien dit een pejoratieve bijklank heeft ...

net zoals in het chinees éénzelfde teken zowel "crisis" als "opportunititeit" betekent

of zoals mijn vroegere "baas" altijd zei *never waste a good crisis*

maar zoals eerder gezegd, deze sluier, ruis, vloek ... hoe je het ook noemen wil, is reversibel en meer nog : we kunnen zélf autonoom én gratis deze sluier verwijderen

eenmaal je tot dit besef bent gekomen, rijst dan natuurlijk de vraag HOE deze sluier, ruis, vloek ... te verwijderen om permanent in onze *paradijsmindset* te vertoeven

er bestaat geen *one size fits all* eenvormige manier, ieder pad is uniek

wat mijn persoonlijke ervaring wél geleerd heeft, is dat de verwijdering sneller gaat als je de controle loslaat

dit klinkt misschien paradoxaal, maar is het niet

we zijn een minuscule deel van een creërende kracht, hoe je deze kracht ook wil definiëren

de intelligentie van deze kracht verhoudt zich tegenover onze intelligentie zoals een de woestijn tegenover een zandkorrel, een oceaan tegenover een waterdruppel ...

je kunt er dus van uitgaan, dat deze kracht wel eens véél beter dan ons zou kunnen weten, hoe we deze sluier kunnen verwijderen

bovendien is het niet onzinnig te stellen, dat deze kracht, die ons gecreëerd heeft, wel eens het beste met ons voor zou kunnen hebben, net zoals een ouder met zijn/haar kinderen

het enige wat er toe doet, is om het gewoon nederig, maar met overtuiging en herhaling hulp te vragen aan de creërende kracht tijdens het reinigingsproces, de wedergeboorte of bekering zeg maar

daarna volg ik gewoon mijn intuïtie, zonder mijn hoofd erover te breken en zaken te *berekenen*

wat ook helpt, is er eens een nachtje over te slapen, want de nacht brengt altijd raad

het is geen toeval dat we tijdens een diepe slaap, waar we de controle volledig loslaten, nauwer verbonden zijn met de creërende kracht

gaandeweg je zal zien, dat je meer en meer in de *paradijsmindset* zal vertoeven en we ons overlevingsinstinct overstijgen

dit overlevingsinstinct, zorgt er voor, dat we in een fractie van een milliseconde onze *paradijsmindset* verlaten

een concreet voorbeeld hiervan is wanneer één van de kuddeleden alarm slaat, waarop de volledige kudde in alarmfase overgaat

en zelfs in geval van vals alarm, duur het lang vooraleer de rust in de kudde is wedergekeerd

wanneer we er één lid van de kudde in de *paradijsmindset* zou blijven, dan zou dit effect veel minimaler zijn, zeker in het geval dat dit de leider van de kudde zou zijn

deze morgen tijdens de ochtendwandeling, was er opnieuw het vast ritueel, waarbij luna en manon zich de longen uit het lijf blaften aan de omheining van fleur en julia

dit kunnen we vergelijken met de alarmfase van een kudde

daar waar ik vroeger ook in alarmfase ging, door de honden toe te schreeuwen te stoppen met blaffen, ze bij thuiskomst op te sluiten ter bezinning of preventief

een andere route uitstippelde om het conflict te vermijden, was het vandaag de eerste keer, dat ik bijna in een *paradijsmindset* bleef en rustig doorwandelde

het was als het ware alsof ik als een neutrale toeschouwer keek naar de blaffende honden, zonder oordeel noch angst

en net toen ik alle honden voorbij was gewandeld, stopte het blaffen abrupt en gingen de vier honden elk hun eigen weg, net alsof er niets was gebeurd

tot nog enkele bedenkingen

eerst en vooral over het be- en veroordelen van mensen, hetgeen met de (dis)likes van social media een zeer populaire trend is

oordelen betekent, dat je de buitenwereld wil veranderen, naar jouw ideaal

indien je in de *paradijsmindset* bent, is er geen oordeel, want alles is perfect zoals het is

het veroordelen maakt plaats naar compassie, medeleven voor de personen, die je tegenkomt, die omwille van de sluier/ruis hun volle potentieel niet benutten

je kunt je natuurlijk afvragen hoe het kan, dat je mensen zoals hitler, poetin, slavenhandelaars, drugsdealers ... niet veroordeelt

opnieuw is het antwoord heel eenvoudig, aangezien dit allemaal mensen zijn, die hun potentieel niet benutten en dus eerder medeleven, dan wel oordeel verdienen

veel interessanter zou het worden, wanneer je dergelijke mensen in contact zou brengen met een boeddha of jesus om te zien hoe hun *paradijsmindset* deze van de omgeving beïnvloedt
ik ben zeker, dat als een poetin in contact zou komen met een boeddha, dat dan de oorlog in oekraïne snel tot een einde zou komen
stel je voor in welk een paradijselijke wereld we zouden leven, wanneer 1% van de mensheid met een permanente *paradijsmindset* zou rondlopen
dat is het ultieme doel van het *tours des miracles* project en dus wil ik me ervoor inspannen om te ontdekken hoe dit het meest efficiënt zou kunnen gebeuren

een groep mensen, die hiervoor zeer sterk in aanmerking komen, wordt gevormd, door een groep, die veel door de *klassieke* maatschappij, het *establishment* zeg maar, wordt veroordeeld, zoals bijvoorbeeld egocentristen, narcisten, perfectionisten, autisten ...
dit zijn allemaal woorden met een pejoratieve bijklank, maar op zich zijn het allemaal mensen, die zich eerst focussen op hun leefwereld en pas daarna op de buitenwereld
deze buitenwereld willen ze dan meestal aan hun wensen aanpassen en dat genereert conflict na conflict, frustratie na frustratie

het volstaat evenwel, dat deze mensen hun focus verleggen naar het bevrijden van hun *paradijsmindset* door hem te ontdoen van de sluier van de evolutie en maatschappelijke conditionering en dan zijn zij in staat om dit op een efficiënte manier te doen, aangezien ze de gewoonte hebben om zich op zichzelf en hun eigen wereld te focussen

dus ik zou zeggen : zalig de egocentristen, narcisten, perfectionisten, autisten, want zij zijn bevoorrecht om op een efficiënte manier een permanente *paradijsmindset* te hebben, als ze hun focus hierop zouden leggen